

Evangelí del dissabte de la setmana IV de durant l'any: el descans dels apòstols

“Veni ara vosaltres sols en un lloc despoblat i reposeu una mica”. El descans dels apòstols és un temps necessari per ser-hi tots sols amb Jesús.

Evangelí (Mc 6, 30-34)

Els apòstols es reuniren amb Jesús i li van explicar tot el que havien fet i ensenyat. Ell els diu:

—Veni ara vosaltres sols en un lloc despoblat i reposeu una mica.

Perquè hi havia tanta gent que anava i venia, que no els quedava temps ni de menjar.

Se n'anaren, doncs, amb la barca tots sols cap a un lloc despoblat. Però els veieren marxar i molts ho van saber; de totes les poblacions van córrer a peu fins allà i van arribar-hi abans que ells. Quan Jesús desembarcà, veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor; i es posà a instruir-los llargament.

Comentari

Els apòstols tornen de la missió encomanada pel Senyor. Després d'unes setmanes predicant i guarint els malalts, podem imaginar amb

quin entusiasme explicarien al Mestre els fruits abundants de la feina. En una altra ocasió, sant Lluç ens diu que els deixebles enviats per Jesús “van tornar plens d’alegria” (Lc 10, 17).

És una experiència a la vida dels cristians de tots els temps: contemplar les meravelles, de vegades amagades, que Déu compleix a través dels pobres instruments que som.

Jesús estaria content d'escoltar els apòstols contar les aventures per les ciutats i els pobles de Palestina i, en veure'ls cansats, els va proposar d'anar a descansar una mica.

Segurament aquest descans, que no va ser l'únic durant aquells anys, consistiria en un pla concret: un passeig o un dinar especial, potser amb un bon vi. Sobretot, però, es tractava de ser-hi tots sols amb el Senyor i fer tertúlia amb ell.

Explica l'evangelí de Lluc que un dia Jesús “feia pregària en un lloc apartat, els seus deixebles eren amb ell” (*Lc 9, 18*). És una frase curiosa perquè ens mostra el Senyor en una solitud compartida. Per als qui cerquen viure en la presència de Déu no existeix la solitud completa, perquè sempre som amb ell. “Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar” (*Mt 11, 28*).

Això ens recorda que el descans veritable, necessari i de vegades indispensable, no pot ser ni egoista ni solitari, perquè sempre és una relació, amb Déu i amb els altres.

Arribats al destí del lloc de descans amb els seus apòstols, Jesús es troba una altra vegada amb la multitud que el seguia constantment; “se’n compadí” i es va posar a ensenyar-los moltes coses.

La breu excursió dels Dotze amb el Mestre ha estat una veritable classe sobre l'estil de vida d'un apòstol de Crist, que segons sant Josepmaria es manifesta en tres símptomes: “fam de tractar el Mestre; preocupació constant per les ànimes; perseverança, que res no fa defallir” (*Camí*, n. 934).

Giovanni Vassallo // Leonie Fahjen - Pexels

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-
dissabte-de-la-setmana-iv-de-durant-
lany-el-descans-dels-apostols/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dissabte-de-la-setmana-iv-de-durant-lany-el-descans-dels-apostols/)
(15/03/2026)